

Пише:
Милош
Латковић

Кикинда, фебруара 2008.

Путин је ОК 16.-ти Јануар.2008-ме

Када ме је на прослави славе Светог Николе, мајка моје пријатељице, у поверењу, упитала да ли сам чуо да ће неки познати Рус доћи јер жели да буде Кикинђанин, прилично сам се изненадио, јер прво нисам знао шта ће то, било ком, Русу и што је одабрао баш моју варош, јер су овамо долазили само када морају (као избеглице током и по завршетку Првог светског рата и ослободилачка војска на концу Другог светског рата) а добровољно су до сада бирали углавном топлије крајеве у Монтенегру.

Испоставило се нешто касније да баћушка, уствари, неће доћи, него ће му – због доброг владања или примерног другарства – припасти почасна титула житеља нашег града. У први мах сам се обрадовао, јер сам поверовао да се, можда, ради о Роману Абрамовичу, мултимиллионеру и власнику фудбалског клуба Челзи из Лондона, који би код нас могао отворити неколико фирми, саградити леп стадион и, преко ноћи, увести Фудбалски клуб Кикинду у прву лигу.

Сутрадан сам, међутим, читајући новине сазнао да се, ипак, не ради о Роману, него је реч о Владимиру Владимировичу Путину, председнику Русије. Тако се и наш град сврстао у ред вароши (Врбас, Лозница, Рашка, Апатин, Сомбор...) које желе да издају ВИП личну карту најзначајнијој личности у свету ове године, према оцени Америчког магазина - TIME. Наравно ова иницијатива наишла је на негодовање једног дела (чудно: баш оних који држе до мишљења САД, па и поменутог магазина) житеља наше општине који су замерили Владимиру Великом то што је дуго службовао у КГБ-у, што у његовој Русији *некажњено убијају новинаре*, те да иза Урала нема, како они мисле, довољно демократије.

И ту смо ми сада очито, и као увек, направили грдан проблем.

И не зна се шта је В. В. Путин више узбудило: могућност да буде почасни грађанин Кикинде или реакција оних који то не би желели.

Баш би волео то да знам.
ПС: Штета за Романа...

Лампе и спрејеви 19.-ти Јануар, 2008-ме.

Републичка изборна комисија донела је одлуку о набавци 18 хиљада лампи са ултраљубичастим светлом и око 20 хиљада бочица спреја, које се користе за *обележавање* и проверу бирача у Србији. Новац потребан за овај посао је 14 милиона динара или нешто мање од 200 хиљада евра, што је, како је неко прецизно израчунао, вредност 440 компјутера за, рецимо, школе.

И тако је у сваком изборном процесу, јер претходно коришћена

лампе су волшебено нестале. Срби су, уосталом, познати као људи који лако нађу другу (неки кажу праву) намену друштвеном – државном власништву, па су тако УВ лампе са претходних избора (наводно се не производе у Србији) завршили у кућама, подрумима, аутомобилима и кокошињцима (за то су, кажу упућени, идеалне) председника и чланова изборних комисија.

Можда ће реверси, то јест

Тагућ и Пуџин

могућност да, у колико не врате изборни материјал, остану ускраћени за новчану надокнаду за рад у бирачком одбору, смањити буџет за наредне изборе. Отворено је, међутим, питање докле ће бити потешно да нас обележавају и проверавају на тако глуп и примитиван начин.

Демократски избори у Србији су неспорни, али да би тако било очито је неопходно обезбедити репресивну проверу.

Такви смо, па то ти је...

Терор простоте или у Србији је све дозвољено 22.-ти Јануар 2008.

- Терор простакула, терор незнања над знањем и терор неинтелигенције над интелигенцијом се и данас, овде код нас, у разним сегментима живота спроводи пуном паром – рекао је у интервјуу престоичким новинама Бранко Бане Видаковић, првак Народног позоришта у Београду.

Ту нема спора. Србија је дефинитивно поселањачена, без могућности да се скоро опорави, да у догледно време успостави прихватљив систем вредности, да се обнови духовно...

И ? – питате се ви. У чему је ствар ?

Проблем је у томе што је наведену констатацију изрекао глумац (првак националне театарске куће) који константно наступа у емисији (*Курсације*) ружичасте телевизије, која је апсолутни репер неукуса, простакула и вулгарности.

Глас дијаспоре 15. Јануар 2008.

Три милиона (процена) Срба који живе у дијаспори и ове године неће битно, а поготово не пресудно, учествовати у избору председника државе Србије, јер нити је наша земља добро то организовала (поготово не на време), нити у каси има пара да се тим људима омогући лично присуство (што је прописано законом) на бирачким местима.

- Овде у Америци имамо јед-

председничким изборима) дијаспора могла да се изјасни. До тада није било потребе да се људи – ето, троше.

Не знам ни сада да ли ће неко из дијаспоре, натеран таласом патриотизма, сентимента или ината, извадити кеш и приуштити себи излет до бирачког места која од ове године постоје и у Лос Анђелесу, Загребу, Отави, па и у Андријевици, али могу да замислим, шта би наш (овдашњи) човек, одавно изборно исфрустриран, урадио када би му рекли да мора да гласа у другом месту, јер у његовој вароши, рецимо, нема пара за бирачки одбор.

Како онда замерити неком ко би непредвиђено пореметио породични прорачун само да би остварио своје, ма колико драго, грађанско право. Поуздано, такође, знам да би поједини председнички кандидати више волели када би наши у дијаспори уместо да се на дан избора *ломе* колима, ноћним возовима, несигурним авионима, предвиђени путни трошак израчунали и средства послали или уплатили на рачун странке коју би после мукотрпног пута подржали. Партији или кандидату за, и његовог, председника би то много помогло, а Србину у, рецимо, Ванкуверу, би се то узело као позитивно бројање, па ето, једног дана...

У складу са овим размислима да се кандидујем за одборника на локалним изборима 11. маја 2008. године, и обећавам да ћу све оне из иностранства који буду подржали мене у том настојању, частити роштиљем (пуњена плескавица) код ћићка Наума.

Мало ли је...

Попоћ 31-ви Јануар 2008.

Изборна тишина...
Ослушните – лековито је...

НОВИ DVD И КЊИГА

МИЛУТИН МИЛАНКОВИЋ ПУТНИК КРОЗ ВАСИОНУ И ВЕКОВЕ

ДВОЈЕЗИЧНО (СРПСКА И ЕНГЛЕСКА) ВЕРЗИЈА НА ПОПУЛАРАН И СВИМА РАЗУМЉИВ НАЧИН ОБЈАШЊАВА СРПСКОГ ГЕНИЈА НАУКЕ ЧИЈА СУ ДОСТИГЊУЋА ПОСТАЛА ВЛАСНИШТВО ЧИТАВОГ СВЕТА И НЕЗАМЕНЉИВО СРЕДСТВО ЗА ОБЈАШЊЕЊЕ НАСТАНКА ЛЕДЕНИХ ДОБА, КЛИМАТСКИХ ПРОМЕНА И ГЛОБАЛНОГ ЗАГРЕВАЊА

ЗА СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ ОБРАТИТЕ СЕ НА АДРЕСЕ:
vladomilicevic@shaw.ca или slavkomaksimovic@yahoo.com

Режија: Душан Вуљковић
Извршни продуцент: мр Славо Максимовић
Директор филма: Слободан Стојановић

Милутин
Миланковић
ПУТНИК КРОЗ ВАСИОНУ И ВЕКОВЕ

Milutin
Milankovitch
A TRAVELER THROUGH
DISTANT WORLDS AND TIMES

ПРОДУКЦИЈА
Удружење Милутин Миланковић
Министарство заштите животне средине